

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: **Moravské gymnázium Brno s. r. o., IČ: 63489970**
sídlem Veveří 472/30, 602 00 Brno
zastoupen Mgr. Radkem Pytlíkem, advokátem
sídlem Koliště 259/55, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Česká školní inspekce**
sídlem Fráni Šrámka 2319/37, 150 00 Praha

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Postup žalovaného spočívající ve zveřejnění připomínek žalobce k inspekční zprávě České školní inspekce ze dne 18. 11. 2024, sp. zn. ČŠIB-S-515/24 B, č. j. ČŠIB-2396/24-B, v „*neautentické podobě*“, když žalovaný nezveřejnil ty části připomínek, v nichž žalobce zpochybňoval postup školní inspektorky stran označení únikového východu a shození fotbalové branky v hodině tělesné výchovy, a v nichž žádal, aby postup školní inspektorky žalovaný vzal v potaz a přijal odpovídající opatření, je nezákonný;
- II. Žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku zveřejnit kompletní znění připomínek žalobce ze dne 2. 12. 2024 k obsahu inspekční zprávy České školní

inspekce ze dne 18. 11. 2024, sp. zn. ČŠIB-S-515/24 B, čj. ČŠIB-2396/24-B, v registru inspekčních zpráv.

- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 48 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Radka Pytlíka advokáta.

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá ochrany před nezákonným zásahem České školní inspekce (dále též „žalovaný“), který spatřuje v tom, že žalovaný zveřejnil žalobcovy připomínky ze dne 2. 12. 2024 k inspekční zprávě České školní inspekce ze dne 18. 11. 2024, sp. zn. ČŠIB-S-515/24 B, čj. ČŠIB-2396/24-B, v neautentické podobě, protože část obsahu připomínek byla nezákonně vypuštěna. Žalovaný nezveřejnil ty části připomínek, v nichž žalobce zpochybňoval postup školní inspektorky stran označení únikového východu a shození fotbalové branky v hodině tělesné výchovy, a v nichž žádal, aby postup školní inspektorky žalovaný vzal v potaz a přijal odpovídající opatření
2. Petitem žalobce požaduje, aby soud
 - I. určil, že postup žalovaného spočívající v začernění obsahu připomínek žalobce ze dne 2. 12. 2024 k inspekční zprávě České školní inspekce sp. zn. ČŠIB-S-515/24 B, čj. ČŠIB-2396/24-B, ze dne 18. 11. 2024 a v jejich zveřejnění v nikoliv autentické podobě, je nezákonný;
 - II. uložil žalovanému, aby do tří dnů od právní moci rozsudku zveřejnil kompletní znění připomínek žalobce ze dne 2. 12. 2024 k obsahu inspekční zprávy České školní inspekce sp. zn. ČŠIB-S-515/24 B, čj. ČŠIB-2396/24-B, ze dne 18. 11. 2024 v registru inspekčních zpráv;
 - III. uložil žalovanému zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Žalobní body

3. Žalobce v podané žalobě namítl, že nezveřejněním připomínek bylo zasaženo přímo do jeho práv, neboť tím dochází k narušení dobré reputace školy a jejího dobrého jména, především v očích uchazečů o studium, což má další dopady na fungování a existenci školy. S odkazem na ust. § 174 odst. 11 poslední věty zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen „školský zákon“), uvedl, že žalovaný nedisponuje jakoukoli pravomocí jakkoli zasahovat do připomínek žalobce k obsahu inspekční zprávy – do autentičnosti tohoto dokumentu. Svůj názor o veřejném zájmu na zveřejnění připomínek podpořil odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 2. 2022, č.j. 8 As 220/2019-31, a ze dne 4. 12. 2023, č.j. 8 As 80/2023-41, (všechna citovaná soudní rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).
4. Nezveřejněním připomínek v autentické podobě došlo dle žalobce k porušení ústavně zakotvených práv, např. práva na svobodu projevu a zákazu cenzury dle článku 17 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

23/2025

5. Postup žalovaného, který se co do nezveřejnění části obsahu připomínek odvolával na posuzování podání dle jeho obsahu, označil jako pouhou libovůli a účelové zneužití ustanovení § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). To vše totiž dle žalobce proběhlo ve snaze o zatajení zcela nezákonného průběhu školní inspekce – postupu školní inspektorky. I kdyby žalovaný část připomínek posoudil souběžně jako jiné podání, musel by stejně připomínky zveřejnit v jejich autentické podobě.
6. V postupu žalovaného spatřuje také porušení práva na soudní ochranu dle čl. 36 Listiny, neboť ani veřejnost ani případný soud nemá k dispozici autentické znění připomínek. Navíc žalovaný nemůže svévolně omezovat rozsah důkazů, které budou k dispozici pro případný soudní přezkum.
7. Postupem žalovaného byly porušeny i základní zásady činnosti správních orgánů. Byla porušena zásada zákonnosti (žalovaný porušil ust. § 174 odst. 11 školského zákona), zásada zákazu zneužití pravomoci, zásada legitimního očekávání (přijaté řešení není v souladu se skutkově shodnými případy), zásada transparentnosti (jednání žalovaného může souviset se zakrytím nezákonného postupu školní inspektorky, na který škola v připomínkách k obsahu inspekční zprávy výslovně upozorňovala), legality správního rozhodování, přičemž postup žalovaného vyvolává vážné pochybnosti o objektivitě celého inspekčního procesu.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě zdůraznil, že se žalobcovo podání týkalo obsahu inspekční zprávy pouze částečně, neboť obsahovalo i výhrady ke skutečnostem, které se do obsahu inspekční zprávy nepromítly, když se vztahovaly k postupu jedné z členek inspekčního týmu v konkrétních situacích. Takové výhrady ale neměly, a z povahy věci ani nemohly mít, vliv na obsah inspekční zprávy (vztaheny byly ke zjištěním v oblasti bezpečnosti – nedostatečné označení únikového východu a neukotvení házenkářské branky). Ať by bylo jednání konkrétní členky inspekčního týmu jakékoli, nic by nezměnilo na tom, že na využívaném sportovišti byla neukotvená branka, což v jiných případech skončilo smrtí dítěte, ani na označení únikového východu, které nevedlo k únikovému východu, ale na jinou stranu. Tyto části podání byly dle obsahu posouzeny jako stížnost podle § 175 správního řádu, která byla řešena v samostatném spisu sp. zn. ČŠIB-S-676/24-B.
9. Pokud by žalovaná takto nepostupovala, zůstalo by podání v části, která má charakter stížnosti proti nevhodnému chování úředních osob, bez řádného vyřízení. Takový postup žalované by byl v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, neboť by nedošlo k řádnému vyřízení věci.
10. Žalovaný postupoval přitom v části podání, které mělo charakter stížnosti podle § 175 správního řádu, v souladu s právním řádem. Dne 12. 12. 2024 informoval žalobce o tom, že část jeho podání byla vyhodnocena jako stížnost podle § 175 správního řádu, a dne 30. 1. 2025 jej pak informoval o vyřízení stížnosti.
11. Je tak patrné, že se žalobce domáhá zveřejnění stížnosti podle § 175 správního řádu, a to cestou zpřístupňování připomínek k obsahu inspekční zprávy. Takovéto umělé zajišťování publicity jakýmkoli vyjádřením kontrolovaných osob nad rámec veřejného přístupu k připomínkám k obsahu inspekční zprávy považuje žalovaný za nepřijatelné.

Replika žalobce

12. Žalobce využil svého práva a k obsahu vyjádření žalovaného správního orgánu zaslal soudu repliku, v níž setrval na svých námitkách a zdůraznil, že úprava obsažená ve školském

23/2025

zákoně jako úprava *lex specialis* má přednost před obecnou úpravou správního řádu. Postup žalovaného, který přistoupil k separaci podání žalobce do dvou samostatných řízení, označil jako vhodný pouze pro správní orgán, a také jako projev libovůle tohoto orgánu.

13. *Ad absurdum* by shora uvedeným jednáním žalovaného bylo možné obsah připomínek k obsahu inspekční zprávy v určitých případech začernit zcela a celé řízení by následně probíhalo jen jako řízení o stížnosti. Takový postup je nedovoleným obcházením zákona a zkracováním žalobce na jeho zákonem stanovených právech. Ve věci je dán zcela nepochybný zájem na dodržení zásady *audiatur et altera pars*, a to právě skrze zveřejnění připomínek k obsahu inspekční zprávy, a to v jejich autentické a zcela necenzurované verzi.
14. Žalobce vyjádřil také přesvědčení, že chování inspektorky mělo vliv na obsah výsledné inspekční zprávy, když s ostatními členy inspekčního týmu činila úkony, které vedly ke vzniku výsledné inspekční zprávy.
15. Zásadně pak žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného o tom, že se snaží si „*uměle zajistit publicitu*“, a zdůraznil, že připomínky obsahovaly pouze připomínky přímo se týkající předmětné kontroly, resp. kontrolovaných osob. Nejednalo se o okolnosti se zprávou zcela zřejmě nesouvisející.
16. Závěrem žalobce znovu zdůraznil, že na zveřejnění připomínek v autentické podobě je dán nejen zájem žalobce, ale i veřejný zájem z důvodu práva veřejnosti se s nimi seznámit.

Průběh řízení před správními orgány

17. Ze spisového materiálu, který soudu předložil žalovaný, soud zjistil, že ve dnech 24. 9. až 27. 9. 2024 byla u žalobce Jihomoravským inspektorátem ČŠI provedena inspekční činnost podle § 174 odst. 2 písm. b) a c) školského zákona, která byla zaměřena na zjišťování a hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání podle školních vzdělávacích programů a na zjišťování a hodnocení naplnění školních vzdělávacích programů. Dne 18. 11. 2024 vyhotovil inspekční tým inspekční zprávu, jejíž součástí jsou mj. i závěry a poučení o možnosti podat připomínky k jejímu obsahu ředitelem školy.
18. Podáním ze dne 2. 12. 2024 zaslal ředitel žalobce připomínky k obsahu inspekční zprávy, ke kterým se vyjádřila vedoucí inspekčního týmu dne 31. 12. 2024.
19. V reakci na stanovisko žalovaného k žalobcovým připomínkám požádal dne 10. 1. 2025 ředitel školy ředitelku inspektorátu o sdělení, jaká část připomínek k obsahu inspekční zprávy byla evidována jako stížnost na ČŠI, případně z jakých důvodů a jaké úkony ve věci této stížnosti ČŠI od doby předmětného oznámení učinila, popřípadě jaké úkony v rámci šetření této stížnosti činit bude.
20. Dne 14. 1. 2025 zaslal žalobce žalovanému, k rukám ředitelky inspektorátu, Žádost o bezodkladné odstranění nezákonného stavu, neboť dne 13. 1. 2025 z veřejného registru inspekčních zpráv ČŠI zjistil, že jím podané připomínky k inspekční zprávě byly zveřejněny nezákonným způsobem, když část obsahu těchto připomínek byla nezákonně cenzurována a tedy nezveřejněna. Současně žalobce požádal o bezodkladnou nápravu nezákonného stavu, a to o bezodkladné zveřejnění kompletního necenzurovaného obsahu připomínek k inspekční zprávě ve veřejném registru inspekčních zpráv ČŠI.

23/2025

21. Dne 15. 1. 2025 zaslal žalobce k rukám Ústředního školního inspektora Stížnost na nezákonný postup ČŠI, neboť nezákonný postup dosud nebyl odstraněn, když necenzurovaný obsah připomínek nebyl stále zveřejněn.
22. Dne 17. 1. 2025 sdělila ředitelka Jihomoravského inspektorátu žalobci, že podání označené jako „Připomínky k obsahu inspekční zprávy“ bylo posouzeno podle jeho skutečného obsahu, bez ohledu na jeho označení. Za podstatné považovala, že se pouze částečně týkalo obsahu inspekční zprávy a v dalších částech obsahovalo výhrady ke skutečnostem, které se do obsahu inspekční zprávy nepromítly, ale vztahovaly se k postupu jedné z členek inspekčního týmu. Proto bylo v této části podání posouzeno jako stížnost ve smyslu § 175 odst. 1 správního řádu, jinak by ta část podání, která má charakter stížnosti proti nevhodnému chování úředních osob zůstala bez řádného vyřízení, což by bylo v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů.
23. Dne 20. 1. 2025 zaslal žalobce ředitelce inspektorátu vyjádření školy ke stanovisku ČŠI k připomínkám žalobce, ve kterém poukázal na to, že inspektorka K. škole v průběhu kontroly sdělovala opakovaně jiné závěry, než které následně promítla do inspekční zprávy (např. uvedla, že je pěkné, že žáci mohou sedět na parapetech, ve zprávě je ale uvedeno, že v průběhu inspekční činnosti byli členové inspekčního týmu přítomni situaci, kdy byli žáci napomenuti ze strany pedagogů, aby neseděli na parapetech.). Tento závěr navíc považuje za nepřezkoumatelný. Žalobce se také vyjádřil k tvrzení o nezajištění systémového opatření co do neukotvených branek na venkovním cvičišti. Nesouhlasí také s tím, že žalovaný ve stanovisku k připomínkám nově uvedl, že *„škola nezajišťuje aktivně žákům a zaměstnancům bezpečné prostředí s ohledem na podmínky a prostředí školy“*, když takový závěr vůbec v inspekční zprávě uveden nebyl. Závěrem se znovu ohradil proti cenzurování části obsahu připomínek k inspekční zprávě.
24. Dne 23. 1. 2025 zaslala ředitelka Jihomoravského inspektorátu žalobci sdělení, ve kterém potvrdila přechodí závěry ohledně nutnosti posouzení části připomínek podle obsahu jako stížnosti ve smyslu § 175 odst. 1 správního řádu.
25. Dne 23. 1. 2025 potvrdil žalovaný žalobci přijetí stížnosti na nezákonný postup Jihomoravského inspektorátu s tím, že o dalším průběhu šetření stížnosti bude žalobce informován.
26. Dne 30. 1. 2025 sdělila ředitelka inspektorátu žalobci, že se zabývala stížností žalobce uvedenou jako součást připomínek k inspekční zprávě, a část stížnosti týkající se pochybení Mgr. K. při inspekční činnosti na sportovišti Tělocvičné jednoty Sokol Brno I, spočívající v nestandardním souběhu realizovaných činností, shledala jako důvodnou. V ostatních částech stížnost vyhodnotila jako nedůvodnou.
27. Dne 17. 2. 2025 sdělil žalovaný žalobci k podané stížnosti, že postup Jihomoravského inspektorátu ČŠI respektoval pravidla upravená v právních prepisech a jeho postupem nedošlo k nezákonné cenzuře připomínek k inspekční zprávě, jak tvrdí žalobce. Stížnost žalobce proto vyhodnotil jako nedůvodnou.

Řízení před soudy

28. Městský soud již ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 12. 6. 2025, č. j. 11 A 23/2025-54, kterým žalobu zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, o které rozhodl

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), rozsudkem ze dne 28. 11. 2025, č. j. 21 As 154/2025-38, tak, že rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

29. NSS shledal rozsudek městského soudu přezkoumatelným a ztotožnil se s městským soudem v závěrech týkajících se nutnosti zveřejnění v případě plného znění připomínek k obsahu inspekční zprávy. Zdůraznil, ale že *„pokud je žalované oprávněným subjektem (ředitelem školy nebo školského zařízení) doručeno podání označené jako připomínky k obsahu inspekční zprávy, je žalovaná povinna takové podání posoudit podle jeho formálního označení. Ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu se v takovém případě neaplikuje, neboť školský zákon obsahuje speciální úpravu. Pokud tedy žalovaná podání označené jako připomínky k obsahu inspekční zprávy v celém rozsahu spolu s inspekční zprávou nezveřejní proto, že se dle ní materiálně nejedná o připomínky k obsahu inspekční zprávy, dopustí se nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s.“*
30. V reakci na rozsudek NSS žalobce navrhl, aby městský soud s ohledem na jednoznačné závěry NSS podané žalobě vyhověl.
31. Žalovaný poukázal na to, že NSS rozsudek městského soudu zrušil s argumentem neaplikovatelnosti ust. § 37 správního řádu. Podle § 38 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, a § 158 ve spojení s § 154 odst. 1 správního řádu je žalovaná povinna aplikovat § 37 správního řádu. A to v rozsahu, v jakém speciální zákon – školský zákon, neobsahuje odlišnou právní úpravu. Ohledně posuzování podání a jeho označení odlišnou právní úpravu neobsahuje. K tomu odkázal na § 183 odst. školského zákona. Aplikace předmětné právní úpravy je nezbytná též pro případ, že škola podá připomínky k obsahu inspekční zprávy a označí je např. jako „vyjádření“. Neakceptování připomínek k obsahu inspekční zprávy by bylo v takovém případě v rozporu s § 37 správního řádu. Podání jako celek skutečně nebylo v hrubém rozporu se zákonem, když s výjimkou vymezených pasáží bylo jako připomínky posouzeno a zveřejněno. Dodal, že žalovaný se setkává s připomínkami obsahujícími jména a příjmení třetích osob, informace o zdravotním stavu třetích osob apod., a tyto musí být v souladu s požadavky ochrany osobních údajů anonymizovány, ačkoli je otázka, zda se jedná o „hrubý rozpor se zákonem“.
32. K vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že teze žalovaného jsou v rozporu s rozsudkem NSS, neboť ten závazně judikoval, že připomínky k inspekční zprávě jsou jednoznačně v celém svém obsahu a rozsahu připomínkami k obsahu inspekční zprávy a tyto je ČOI povinna zveřejnit v jejich autentické podobě, tj. bez naprosto jakýchkoli editací. (viz odst. 29 zrušujícího rozsudku).
33. Městský soud nyní, vázán právním názorem vyjádřeným ve výše uvedeném zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu (ustanovení § 110 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve věci znovu rozhodl.

Jednání městského soudu

34. U prvního ústního jednání dne 12. 6. 2025 právní zástupce žalobce i žalovaný odkázali na svá dosavadní podání. Zástupce žalobce zdůraznil, že škola nikdy nechtěla podat stížnost proti inspektorce K., nechtěli ji poškodit. Ohradil se i proti tvrzení žalovaného, že škola chtěla ze zveřejnění připomínek profitovat. Zdůraznil také, že obsah inspekční zprávy neodpovídal tomu, co se v průběhu inspekce stalo. K věci se vyjádřil i zřizovatel žalobce, který vyjádřil překvapení nad jinak perfektním výkonem inspekční činnosti ze strany žalovaného, se kterým spolupracuje již 34 let. S provedenou cenzurou nesouhlasil.

23/2025

35. Žalovaný znovu zdůraznil, že inspekční zpráva má kvalitativní charakter a obsahuje subjektivní hlediska. Poukázal také na to, že připomínky k inspekční zprávě se běžně začerňují, pokud obsahují nevhodná sdělení.
36. K dotazu soudu žalovaný uvedl, že o stížnosti na nevhodné chování inspektorky dosud nebylo na ministerstvu rozhodnuto.
37. Soud u jednání konstatoval obsah spisového materiálu a provedl důkaz Vyjádřením Rady školy při Moravském gymnáziu Brno ze dne 30. 5. 2025, které Rada zaslala na podporu argumentace žalobce.
38. Při ústním jednání u Městského soudu v Praze nařízeném po vrácení věci NSS soud seznámil účastníky se závazným právním názorem NSS. Účastníci setrvali na svých dosavadních názorech a stanoviscích, další důkazní návrhy již nevnesli.

Posouzení věci soudem

39. Městský soud v Praze posoudil věc na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 část věty před středníkem s. ř. s.).
40. Žaloba je důvodná.
41. Žalobce se domáhá ochrany před nezákonným zásahem. Podle § 82 s. ř. s. *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
42. Žalobce spatřuje nezákonný zásah v tom, že žalovaný zveřejnil jím podané připomínky k inspekční zprávě České školní inspekce v neautentické podobě, když část obsahu byla nezákonně vypuštěna. Žalovaný nezveřejnil ty části připomínek, v nichž žalobce zpochybňoval postup školní inspektorky stran označení únikového východu a shození fotbalové branky v hodině tělesné výchovy, a v nichž žádal, aby postup školní inspektorky žalovaný vzal v potaz a přijal odpovídající opatření. Žalobce se domáhá vyslovení, že takový postup je nezákonný, i toho, aby soud uložil žalovanému povinnost zveřejnit kompletní znění připomínek žalobce k inspekční zprávě (podrobně viz. bod [2] tohoto rozsudku).
43. Soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení a poté nezákonností samotného zásahu.
44. Ochranu před nezákonným zásahem poskytuje správní soud tehdy, je-li žalobce přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li, byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. rozsudek NSS ze 17. 3. 2008, čj. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS, nověji např. rozsudek NSS z 31. 8. 2017, čj. 4 As 117/2017-46, č. 3631/2017 Sb. NSS, bod 13). Soudy přitom musí nejprve zkoumat, zda žalobce myslitelně tvrdí existenci všech podmínek, které konstituují nezákonný zásah, neboť neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby (srov. rozsudky NSS z 19. 9. 2007, čj. 9 Aps 1/2007-68, č. 1382/2007 Sb. NSS, a z 18. 12. 2019, čj. 6 As 167/2019-36, č. 3973/2020 Sb. NSS).

23/2025

45. Namítaný zásah může být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Judikatura NSS dospěla k závěru, že nezveřejnění včas podaných připomínek k inspekční zprávě spolu s touto zprávou může představovat nezákonný zásah (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2023, čj. 8 As 80/2023-41). Tento závěr lze dle soudu aplikovat i na nyní projednávanou věc, kdy žalobce spatřuje nezákonný zásah v tom, že žalovaný nezveřejnil kompletní znění žalobcem podaných připomínek a domáhá se zveřejnění připomínek v původní autentické podobě. Žaloba je proto přijatelná, když soud se bude dále zabývat otázkou, zda lze nezákonný zásah spatřovat v začernění části obsahu podaných připomínek, tedy v nezveřejnění pouze části těchto připomínek. Tento závěr o přípustnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v nezveřejnění připomínek kontrolovaného subjektu k inspekční zprávě potvrdil i NSS ve zrušujícím rozsudku (viz bod [23]).
46. Žaloba je přípustná též proto, že žalobce nemá k dispozici žádný jiný právní prostředek ochrany (§ 85 s. ř. s.). Žaloba je také včasná, neboť žalobce žalobu podal v subjektivní dvouměsíční lhůtě od dne, kdy zjistil, že jeho připomínky byly zveřejněny v neautentické podobě (§ 84 odst. 1 s. ř. s.).
47. Postup žalovaného zasahuje přímo proti žalobci, neboť nezveřejněním připomínek mohlo být zasaženo do žalobcovy právní sféry. NSS ve výše citovaném rozsudku č. j. 8 As 80/2023-41, uvedl, že připomínky se stávají součástí inspekční zprávy, a pokud žalovaný nakládá s inspekční zprávou jako s veřejnou (například tím, že ji zveřejnění na svých webových stránkách), stejným způsobem musí přistupovat i k připomínkám k ní. Připomínky představují realizaci svobody projevu a práva na ochranu dobré pověsti školy a naplnění zásady *audiatur et altera pars*.
48. Z těchto důvodů je splněna také první, druhá i pátá podmínka vymezená výše pro poskytnutí ochrany před nezákonným zásahem. Předmětem sporu je tak především podmínka třetí – nezákonnost zásahu.
49. Žalobce se domáhá vyslovení nezákonnosti postupu žalovaného, který začernil část žalobcových připomínek k inspekční zprávě.
50. Mezi účastníky je nesporné, že žalovaný zveřejnil inspekční zprávu, a spolu s ní zveřejnil částečně začerněné žalobcovy připomínky k inspekční zprávě i stanovisko žalovaného k těmto připomínkám, ve kterém vyhověl jedné z žalobcových připomínek a inspekční zprávu částečně změnil.
51. Podle § 174 odst. 2 školského zákona *Česká školní inspekce ve školách a školských zařízeních zapsaných do školského rejstříku a na pracovištích osob, kde se uskutečňuje praktické vyučování nebo odborná praxe podle § 65 odst. 2 a § 96 odst. 2 a v místě, kde se uskutečňuje individuální vzdělávání žáka povolené podle § 41 odst. 3 v rámci inspekční činnosti*
- a) získává a analyzuje informace o vzdělávání dětí, žáků a studentů, o činnosti škol a školských zařízení zapsaných do školského rejstříku, sleduje a hodnotí efektivnost vzdělávací soustavy,
 - b) zjišťuje a hodnotí podmínky, průběh a výsledky vzdělávání, a to podle příslušných školních vzdělávacích programů a akreditovaných vzdělávacích programů a dále podmínky a průběh poskytování poradenských služeb ve školách a školských poradenských zařízeních,
 - c) zjišťuje a hodnotí naplnění školního vzdělávacího programu a jeho soulad s právními předpisy a rámcovým vzdělávacím programem,
 - d) vykonává kontrolu dodržování právních předpisů, které se vztahují k poskytování vzdělávání a školských služeb,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

23/2025

e) vykonává veřejnosprávní kontrolu⁴⁰⁾ využívání finančních prostředků státního rozpočtu přidělovaných podle § 160 až 163.

52. Podle § 174 odst. 10 písm. a) školského zákona výstupem inspekční činnosti je inspekční zpráva v případě inspekční činnosti podle odstavce 2 písm. b) a c).
53. Podle § 174 odst. 11 školského zákona inspekční zpráva obsahuje hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání a dále jména, příjmení a podpisy školních inspektorů, kontrolních pracovníků a přizvaných osob. Obsah inspekční zprávy projednají školní inspektoři a kontrolní pracovníci s ředitelem školy nebo školského zařízení. Projednání a převzetí inspekční zprávy potvrdí ředitel školy nebo školského zařízení podpisem. Přípomínky k obsahu inspekční zprávy může ředitel školy nebo školského zařízení podat České školní inspekci do 14 dnů po jejím převzetí. Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem České školní inspekce k jejich obsahu zasílá Česká školní inspekce bez zbytečného odkladu zřizovateli a školské radě. Inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná a je uložena po dobu 10 let ve škole nebo školském zařízení, jichž se týká, a v příslušném inspektorátu České školní inspekce.
54. Podle § 37 odst. 1 správního řádu podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
55. NSS ve zrušujícím rozsudku s odkazem na citované ustanovení § 174 odst. 11 školského zákona zdůraznil, že „Pokud tedy ředitel školy nebo školského zařízení uplatní připomínky k obsahu inspekční zprávy, nedává školský zákon žalované možnost uvážení, zda připomínky k obsahu inspekční zprávy zveřejní či nikoliv.....Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou jedinou možností „obraný“ proti inspekční zprávě, avšak nejedná se o „opravný prostředek“ (jakým je například odvolání dle § 81 a násl. správního řádu), ostatně inspekční zpráva jistě není rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu ani § 65 odst. 1 s. ř. s.“.
56. NSS dále poukázal také na to, že „žalovaný o připomínkách k obsahu inspekční zprávy nerozhoduje, pouze k nim může uplatnit své stanovisko. Jak samotná inspekční zpráva, tak připomínky k ní uplatněné a na ně reagující stanovisko žalované jsou do značné míry subjektivního charakteru, a žalovaná i ředitel školy či školského zařízení v nich vyjadřují svůj pohled na věc. Inspekční zpráva je výstupem hodnotící činnosti žalované, která spočívá „v získávání a následném hodnocení informací o činnosti škol a školských zařízení, její závěry jsou tedy subjektivní a nespočívají v pouhém konstatování, zda je zjištěný stav v souladu s právními předpisy, či nikoliv“ (viz KATZOVÁ, P. Školský zákon. Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO561_2004CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X; zvýraznění doplněno – pozn. NSS). [27] Tyto dva subjektivní názory (žalované a ředitele školy či školského zařízení) jsou pak povinně zveřejňovány tak, aby veřejnost měla k dispozici oba povětšinou odlišné pohledy na situaci v dotčené škole či školském zařízení. Rovněž povinnost zveřejnění inspekční zprávy a připomínek k obsahu inspekční zprávy svědčí o tom, že se jedná o specifické instituty, na něž dopadají speciální ustanovení školského zákona, a nikoli obecná úprava správního řádu. [28] Právě s ohledem na specifický charakter připomínek k obsahu inspekční zprávy školský zákon obsahuje speciální úpravu postupu pro jejich podání a pro nakládání s nimi. Obecná úprava správního řádu se na tento postup nepoužije. V případě připomínek k obsahu inspekční zprávy se tedy neaplikuje ani § 37 odst. 1 správního řádu, dle něhož se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Pokud žalovaná obdrží podání ředitele školy nebo školského zařízení, v němž provedla inspekční činnost dle § 174 odst. 2 školského zákona, označené jako připomínky k obsahu inspekční zprávy, je povinna s ním právě

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

jen jako s připomínkami k obsahu inspekční zprávy naložit, aniž by posuzovala, do jaké míry se jeho obsah provedené inspekční činnosti skutečně týká. V opačném případě by žalovaná získala zákonem neupravenou pravomoc „editovat“ připomínky k obsahu inspekční zprávy na základě svého subjektivního posouzení relevance těchto připomínek. Tuto pravomoc však žalovaná nemá. [29] Nejvyšší správní soud nad rámec nezbytného dodává, že si lze představit zcela výjimečné situace, kdy by žalovaná byla oprávněna odchýlit se od postupu upraveného v § 174 odst. 11 školského zákona, podání označené jako připomínky k obsahu inspekční zprávy posoudit podle jeho materiální povahy a případně je nezveřejnit. Tak by tomu ovšem mohlo být pouze pokud by se obsah takového podání zjevně vůbec netýkal inspekční činnosti, činnosti školy nebo školského zařízení ani jednání osob podílejících se na činnosti školy, školského zařízení nebo žalované. S určitou nadsázkou lze tuto situaci označit tak, že by např. toto podání sice bylo označeno jako připomínky k obsahu inspekční zprávy, ale obsahovalo by „recept na pečení bábovky“. I v takové situaci by však byl nejprve namístě neformální postup žalované, která by měla v souladu se zásadou dobré správy autora připomínek vyzvat k odstranění vad podání. Žalovaná by dále nebyla povinna podání označené jako připomínky k obsahu inspekční zprávy zveřejnit v případě, bylo-li by zveřejnění zjevně nezákonné, neboť by jím byla v hrubém rozporu se zákonem zásadně dotčena práva třetích osob. V každém případě však platí, že tato situace v nyní projednávané věci nenastala.“

57. Závěrem svého rozsudku NSS vyslovil zcela jednoznačný, pro městský soud závazný názor, že pokud je žalovanému oprávněným subjektem (ředitelem školy nebo školského zařízení) doručeno podání označené jako připomínky k obsahu inspekční zprávy, je žalovaná povinna takové podání posoudit podle jeho formálního označení. Ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu se v takovém případě neaplikuje, neboť školský zákon obsahuje speciální úpravu. Pokud tedy žalovaná podání označené jako připomínky k obsahu inspekční zprávy v celém rozsahu spolu s inspekční zprávou nezveřejní proto, že se dle ní materiálně nejedná o připomínky k obsahu inspekční zprávy, dopustí se nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s. ř. Žalobcovo podání je připomínkami k obsahu inspekční zprávy ve smyslu § 174 odst. 11 školského zákona, které je žalovaná povinna zveřejnit společně s inspekční zprávou.
58. Městský soud proto vázán názorem NSS dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť nezveřejnění části textu připomínek k obsahu inspekční zprávy, kdy žalovaný nezveřejnil ty části připomínek, v nichž žalobce zpochybňoval postup školní inspektorky stran označení únikového východu a shoení fotbalové branky v hodině tělesné výchovy, a v nichž žádal, aby postup školní inspektorky žalovaný vzal v potaz a přijal odpovídající opatření, je nezákonným zásahem.

Závěr a náklady řízení

59. Soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť zásah žalovaného byl nezákonný. Proto žalobě vyhověl dle § 87 odst. 2 s. ř. s. Výrokem I. určil, že postup žalovaného je nezákonným zásahem, a výrokem II. žalovanému přikázal zveřejnit kompletní znění připomínek žalobce k obsahu inspekční zprávy žalovaného v registru inspekčních zpráv, a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu.
60. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem III. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, má proto právo na náhradu nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na zaplacené soudní poplatky v celkové výši 7 000 Kč (za podání žaloby a podání kasační stížnosti), a odměnu a náhradu hotových výdajů advokáta. Odměna náleží celkem za šest

23/2025

úkonů právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], za návrh ve věci samé (žaloba) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, a za účast u jednání soudu dne 21. 6. 2025 a 24. 3. 2026, podání kasační stížnosti a za sdělení k výzvě soudu ze dne 2. 2. 2026. Za každý úkon právní služby náleží zástupci žalobce mimosmluvní odměna ve výši 4 620 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 450 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem činí odměna zástupce za zastupování v řízení částku **30 420 Kč**. Pokud zástupce žalobce požadoval odměnu i za repliku k vyjádření žalovaného ze dne 31. 3. 2025, dospěl soud k závěru, že se nejedná o účelně vynaložený náklad, neboť v tomto podání žalobce shrnul své dosavadní názory. Stejně tak soud posoudil i repliku k vyjádření ze dne 22. 9. 2025 a ze dne 23. 2. 2026, a proto za uvedená podání, k jejichž zaslání ani žalobce vyzván nebyl, soud náhradu nákladů nepřiznal.

61. Součástí náhrady nákladů zástupce žalobce je také náhrada cestovních výdajů spojených s jeho cestami. Podle § 13 odst. 5 advokátního tarifu ve spojení s § 157 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, náleží zástupci za každý 1 km jízdy základní náhrada a náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu.
62. Je nutné odlišit cestu konanou v roce 2025 dne 21. 6. 2025 z Brna do Prahy a zpět (410 km), neboť za toto období základní náhrada činí 5,80 Kč za 1 km jízdy [§ 1 písm. b) vyhlášky č. 475/2024 Sb.]. Celková základní náhrada za tuto jízdu tak činí 2 378 Kč ($410 \times 5,80 = 2\,378$ Kč). Náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu činí 225 Kč [průměrná cena benzínu činí 35,80 Kč dle § 4 písm. a) vyhlášky č. 475/2024 Sb.; kombinovaná spotřeba určená z údajů technického průkazu činí 8 l na 100 km; $35,80 \text{ Kč} \times 410 \times 0,08 = 1\,272,64 \text{ Kč} \doteq 1\,273 \text{ Kč}$]. Náhrada cestovních výdajů tam a zpět činí za tuto jízdu **3 651 Kč** ($2\,378 \text{ Kč} + 1\,273 \text{ Kč}$).
63. V období od 1. 1. 2026 je náhrada cestovních výdajů nově upravena vyhl. č. 573/2025 Sb. Zástupce žalobce vykonal dne 24. 3. 2026 další jízdu z Brna do Prahy a zpět. Za období od 1. 1. 2026 základní náhrada činí 5,90 Kč za 1 km jízdy [§ 1 písm. b) vyhlášky č. 573/2025 Sb.]. Celková základní náhrada za obě tyto jízdy tak činí 2 419 Kč ($410 \times 5,90 = 2\,419$). Náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu činí 1 138 Kč [průměrná cena benzínu činí 34,70 Kč dle § 4 písm. a) vyhlášky č. 573/2025 Sb.; kombinovaná spotřeba určená z údajů technického průkazu činí 8 l na 100 km; $34,70 \text{ Kč} \times 410 \times 0,08 = 1\,138,16 \text{ Kč} \doteq 1\,138 \text{ Kč}$]. Náhrada cestovních výdajů tam a zpět činí za jízdy v období roku 2026 celkem **3 557 Kč** ($1\,138 \text{ Kč} + 1\,138 \text{ Kč}$). Celkem činí náhrada cestovních výdajů žalobcova zástupce **7 208 Kč**.
64. Dle ust. § 14 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 14 odst. 3 advokátního tarifu náleží náhrada za promeškaný čas strávený cestou na úkon v místě, které není sídlem zástupce, v celkové výši **3 600 Kč** ($24 \times 150 \text{ Kč}$). Náklady v souvislosti s cestou tak činí 10 808 Kč ($7\,208 \text{ Kč} + 3\,600 \text{ Kč}$). Celkem tedy 41 228 Kč.
65. Ve svém souhrnu tak náklady řízení představují částku **48 228 Kč**, kterou je žalovaný povinen uhradit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Radka Pytlíka, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podle ustanovení § 104 odstavec 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Praha 24. března 2026

Mgr. Marek Bedřich, v. r.
předseda senátu